

Datum van inontvangstneming : 17/02/2017

Zaak C-672/16

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

29 december 2016

Verwijzende rechter:

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - CAAD) (Portugal)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

16 december 2016

Verzoekende partij:

IMOFLORESMIRA – INVESTIMENTOS IMOBILIÁRIOS, S.A.

Verwerende partij:

Autoridade Tributária e Aduaneira

I. Voorwerp van het geschil

Het geschil betreft btw-aanslagen waarvoor moet worden bepaald op welk jaar de belasting betrekking heeft, en vastgesteld moet worden of de betrokken vorderingen al dan niet zijn vervallen, naar nationaal recht en naar gemeenschapsrecht. Voorts is aan de orde de uitlegging van het Regime de Renúncia à Isenção do IVA nas Operações relativas a Bens Imóveis (regels voor afstand van de btw-vrijstelling in het kader van onroerendgoedtransacties) gelet op het recht van de Europese Unie.

II. Ingeroepen bepalingen van nationaal recht

Código do IVA (btw-wet)

Artikel 12

[...]

4. Belastingplichtigen die stedelijk onroerend goed of afzonderlijke delen daarvan verhuren aan andere belastingplichtigen, die het geheel of voornamelijk gebruiken voor activiteiten die recht op aftrek geven, kunnen afstand doen van de vrijstelling van artikel 9, lid 29.

Artikel 24

Herziening van aftrek voor onroerendgoedbezit

[...]

5. Wanneer onroerend goed gedurende de herzieningsperiode wordt overgedragen vindt herziening in één keer plaats voor de nog niet verstreken periode, ervan uitgaande dat het goed voor een volledig belastbare activiteit bestemd is in het jaar waarin de overdracht plaatsvindt en in de resterende jaren tot het einde van de herzieningsperiode. Wanneer de overdracht echter van belasting is vrijgesteld in de zin van artikel 9, leden 30 of 32, wordt het goed geacht te worden gebruikt voor een niet belaste activiteit en zal in het eerste geval de respectieve herziening moeten plaatsvinden.

6. De in het voorgaande lid bedoelde herziening is eveneens van toepassing, aangenomen dat de goederen bestemd zijn voor een niet-belaste activiteit, in het geval van onroerend goed waarvoor aanvankelijk volledige of gedeeltelijke aftrek heeft plaatsgevonden van de belasting rustend op de bouw, de verkrijging of andere ermee verband houdende investeringskosten, wanneer:

- a) de belastingplichtige, wegens verandering van de uitgeoefende activiteit of krachtens de wet, uitsluitend vrijgestelde activiteiten verricht zonder recht op aftrek;
- b) de belastingplichtige uitsluitend vrijgestelde activiteiten verricht zonder recht op aftrek, krachtens het bepaalde in artikel 12, lid 3, of artikel 55, leden 3 en 4;
- c) het onroerend goed voorwerp wordt van vrijgestelde verhuur in de zin van artikel 9, lid 29.

[...]

Artikel 25

Herziening voor onroerendgoedbezit wegens verandering van activiteit of krachtens de wet

1. Wanneer een belastingplichtige wegens verandering van activiteit of krachtens de wet belaste activiteiten gaat verrichten waarvoor recht op aftrek

bestaat, kan de belasting met betrekking tot het onroerendgoedbezit nog worden afgetrokken als volgt:

[...]

b) In het geval van onroerend goed dat is verkregen of voltooid in het jaar van wijziging van de belastingregeling en in de 19 voorafgaande kalenderjaren, is de aftrekbare belasting evenredig aan het aantal jaren dat ontbreekt om het tijdvak van 20 jaar te vervullen te rekenen vanaf het jaar van ingebruikneming van het goed;

4. De in het eerste lid onder b) bedoelde herziening is ook van toepassing wanneer het onroerend goed na vrijgestelde verhuur als bedoeld in artikel 24, lid 6, onder c), door de belastingplichtige uitsluitend wordt gebruikt voor verrichtingen waarvoor recht op aftrek bestaat.

Artikel 26

Wanneer onroerend goed waarvoor gedurende een of meer volledige kalenderjaren na aanvang van het tijdvak van 19 jaar bedoeld in artikel 24, lid 2, belasting is afgetrokken niet bedrijfsmatig is gebruikt, wordt een jaarlijkse herziening van 1/20 van de toegepaste aftrek toegepast, die moet blijken uit de aangifte voor de laatste periode van het jaar waarop zij betrekking heeft.

Regels voor afstand van de btw-vrijstelling in het kader van onroerendgoedtransacties, goedgekeurd in bijlage bij Decreto-Lei 21/2007 van 29 januari 2007, op de datum van de feiten:

Artikel 2

Objectieve voorwaarden voor afstand van de vrijstelling

1. Afstand van de vrijstelling is toegestaan voor onroerendgoedtransacties, wanneer is voldaan aan de volgende voorwaarden:

- a) het onroerend goed is stedelijk onroerend goed of een afzonderlijke deel daarvan of ook, in geval van overdracht, bouwgrond;
- b) het onroerend goed is ingeschreven op naam van de eigenaar – of de betrokken inschrijving is aangevraagd – en is niet bestemd als woning;
- c) de overeenkomst heeft als voorwerp de overdracht van de eigendom van het onroerend goed of de verhuur ervan en geldt voor het volledige onroerend goed;
- d) het onroerend goed is bestemd voor activiteiten die recht geven op aftrek van voorbelasting;

- e) in geval van verhuur is de waarde van de jaarlijkse huur gelijk aan of hoger dan een vijftiende van de aankoop- of bouwwaarde van het onroerend goed.
2. Wanneer aan de in het voorgaande lid gestelde voorwaarden is voldaan, is afstand alleen toegestaan wanneer zich met betrekking tot het onroerend een van de volgende omstandigheden voordoet:
- a) aan de orde is de eerste overdracht of verhuur van het onroerend goed na de bouw, wanneer de erover geheven btw geheel of ten dele is afgetrokken of nog kan worden afgetrokken;
 - b) aan de orde is de eerste overdracht of verhuur van het onroerend goed nadat een grote verbouwing of grote herstelwerkzaamheden hebben plaatsgevonden waardoor de belastbare grondslag voor de heffing van de gemeentelijke onroerendgoedbelasting meer dan 50 % is gestegen, wanneer de in verband met die werkzaamheden geheven btw nog geheel of ten dele kan worden afgetrokken;
 - c) bij de overdracht of verhuur van het onroerend goed volgend op een transactie waarbij afstand is gedaan van vrijstelling, wanneer de termijn voor herziening voorzien in artikel 24, lid 2, van de wet op de omzetbelasting betreffende de voor de bouw of de verkrijging van het onroerend goed betaalde belasting nog loopt.

Artikel 10

Herziening van de afgetrokken belasting

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 25, lid 1, van de wet op de btw dient de belastingplichtige die onroerend goed gebruikt waarvoor hij recht heeft op volledige of gedeeltelijke aftrek van de belasting die op de verkrijging ervan is geheven, in één keer overeenkomstig artikel 24, lid 5, van dezelfde wet de verrichte aftrek te herzien, ervan uitgaande dat het goed wordt gebruikt voor een niet-belaste activiteit, wanneer
- a) het onroerend goed bestemd is voor doeleinden die geen verband houden met de door de belastingplichtige verrichte activiteit;
 - b) het onroerend goed weliswaar niet bestemd is voor doeleinden die geen verband houden met de door de belastingplichtige verrichte activiteit, maar niet daadwerkelijk voor bedrijfsdoeleinden wordt gebruikt gedurende een tijdvak van meer dan twee achtereenvolgende jaren (thans vijf jaren).

III. Ingeroepen bepalingen van Unierecht

Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006, artikelen 137, 167, 168, 184, 185 en 187.

IV. Feiten en procesverloop

- 1 Verzoekster is een onderneming waarvan het statutaire doel bestaat in de aankoop en de verkoop, de verhuur en het beheer van onroerend goed dat bestemd is voor bewoning, dienstverrichting of beide, en zij kan voorts grond aankopen voor de bouw van onroerend voor bovenvermelde doeleinden.
- 2 Verzoekster bezit stedelijk onroerend goed in horizontale eigendom aan de Rua Miguel Serrano en aan de Alameda Fernão Lopes, beide te Algés.
- 3 Bovenbedoeld onroerend goed wordt gebruikt voor bureaus, winkels en openbare parkeerplaatsen.
- 4 Verzoekster heeft in de aan de orde zijnde belastingjaren (2011-2014) met diverse middelen voortdurend reclame voor het onroerend goed gemaakt met het oog op verhuur ervan.
- 5 Vóór de sluiting van iedere verhuurovereenkomst heeft verzoekster met betrekking tot de transacties voor de betrokken belastingtijdvakken (2011-2014) steeds afstand gedaan van de btw-vrijstelling overeenkomstig artikel 12, lid 4, van de btw-wet en de regels voor afstand van de btw-vrijstelling in het kader van onroerendgoedtransacties.
- 6 De afzonderlijke delen C tot en met H van het onroerend goed aan de Rua Miguel Serrano zijn voor een tijdvak van meer dan twee jaar onbezet gebleven.
- 7 De verhuurovereenkomsten voor die delen liepen af op 31 januari 2008.
- 8 Op 10 februari 2011 heeft verzoekster een verzoek gericht tot de Chefe do Serviço de Finanças de Lisboa 2 (directeur van het belastingkantoor Lissabon 2), waarin hij erop wees dat gelet op de marktomstandigheden genoemde afzonderlijke delen C tot en met H nog steeds niet verhuurd waren, maar verklaarde dat desondanks geen herziening van afgetrokken btw behoefde plaats te vinden aangezien die delen bestemd bleven voor de aan btw onderworpen activiteit van verzoekster, die de delen nog steeds trachtte te verhuren zoals beschreven in bovenvermeld verzoek.
- 9 Op 13 februari 2013 heeft verzoekster bij de Chefe do Serviço de Finanças de Lisboa 2 een tweede verzoek ingediend, in dezelfde bewoordingen als het eerdere verzoek, voor de delen W, P, Z, AB, L en Q van het onroerend goed aan de Alameda Fernão Lopes.

- 10 Op 17 september 2015 is verzoekster ervan in kennis gesteld dat naar aanleiding van een dienstbevel een inspectie zou plaatsvinden voor het jaar 2011, in het kader waarvan een correctie (voor niet betaalde belasting) ten bedrage van 804 454,52 EUR plaatsvond.
- 11 De Autoridade Tributária e Aduaneira (belasting- en douanedienst; hierna: „belastingdienst”) was van oordeel dat verzoekster moest overgaan tot jaarlijkse herziening respectievelijk definitieve herziening van de voor de delen in aftrek gebrachte belasting.
- 12 Naar aanleiding van de herzieningen voor 2011 werd verzoekster aangeslagen in de btw, compensatoire interesten, ten onrechte uitgestelde btw en verdragingsrente, alle voor het jaar 2011, waarvoor de termijn voor vrijwillige betaling verstreek op 15 februari 2016.
- 13 Verzoekster heeft de aanslagen een totaalbedrag van 930 759,84 EUR voldaan.
- 14 Op 11 april 2016 is verzoekster ervan in kennis gesteld dat naar aanleiding van een dienstbevel een inspectie zou plaatsvinden voor de jaren 2012 en 2013, in het kader waarvan correcties (voor niet betaalde belasting) ten bedrage van 319 972,13 EUR (2012) en 77 051,87 EUR (2013) plaatsvonden, op basis van dezelfde argumenten als voor de correctie voor het jaar 2011.
- 15 De belastingdienst was van oordeel dat verzoekster moest overgaan tot jaarlijkse herziening respectievelijk definitieve herziening van de voor de delen van het onroerend goed aan de Alameda Fernão Lopes in aftrek gebrachte belasting.
- 16 Naar aanleiding van de correcties voor de jaren 2012 en 2013 – dit laatste met repercussies op het niveau van de reeds in 2014 (2014/01, 2014/03 en 2014/04) afgetrokken belasting – werden verzoekster nog andere aanslagen opgelegd, waarvoor de termijn voor vrijwillige betaling verstreek op 9 juni 2016.
- 17 Verzoekster maakte reclame voor het aanbod van vrijstaande ruimtes met het oog op rentabilisering door middel van verhuur, dienstverleningsovereenkomsten in de vorm van een „office centre” en het beheer van de openbare parkeerplaats.
- 18 Verzoekster sloot overeenkomsten met het oog op het promoten en het aanbieden van bureauruimte met betrekking tot de delen die nog te huur waren.
- 19 Ten gevolge op het sluiten van bovenvermelde overeenkomsten betaalde verzoekster aan elk van de betrokken overnemingen, zoals blijkt uit de tussenbalansen voor 2011 tot en met 2013, de diensten voor het promoten van elk van de gebouwen.
- 20 Op advies van bovenbedoelde ondernemingen ontwikkelde verzoekster ten behoeve van het promoten nog diverse marketingactiviteiten, zoals:

- het opstellen van een *hand-out*;
 - het opstellen van een *mailing list*;
 - het maken van een website;
 - het opstellen en verspreiden van op ruime schaal verspreide persberichten;
 - het plaatsen van reclameborden op de gebouwen.
- 21 Zoals blijkt uit de tussenbalansen voor de jaren 2011 tot en met 2013 bracht een en ander voor verzoekster kosten mee.
- 22 Verzoekster paste haar offerte aan door (i) de ruimtes beschikbaar te stellen tegen prijzen die competitiever waren (vooral door de beschikbaarstelling van grotere ruimtes tegen een lagere prijs per m²) en (2) de mogelijkheid, te onderhandelen over tijdvakken om de ruimtes in te richten zonder dat huur verschuldigd zou zijn).
- 23 Verzoekster sloot nieuwe huurovereenkomsten.
- 24 Het lukte haar niet, alle ruimtes te verhuren.
- 25 Daarop besloot zij, haar aanbod te herstructureren door een nieuwe formule te hanteren waarbij de beschikbaarstelling van ruimte werd gecombineerd met een dienstenpakket („office center”).
- 26 Verzoekster vroeg de belastingdienst om een bindend advies, waarop haar werd meegedeeld dat het „office center” aan btw was onderworpen en niet was vrijgesteld.
- 27 Vanaf 2014 splitste verzoekster enkele ruimtes en sloot zij een aantal overeenkomsten.
- 28 Vanaf 2014 bleef verzoekster werkzaam op basis van twee verschillende formules, de verhuur van onafhankelijke delen en het verrichten van de daarbij behorende diensten volgens het „office center”-model.

V. Standpunt van verzoekster

– Verval van het recht om btw te heffen (jaar 2011)

Verzoekster betoogt dat het recht om btw te heffen voor 2011 is vervallen en dat de aanslagen van de belastingdienst dus onrechtmatig zijn. In de eerste plaats, zo betoogt zij, hebben de btw en de interesten voor 2011 voor de eenheden C tot H betrekking op het onjuiste jaar (het juiste jaar is 2010) en het recht om die

belasting te heffen is vervallen (vervaltermijn van artikel 45, lid 4, van de Lei Geral Tributária (algemene belastingwet)).

– Onverenigbaarheid van de regels voor de herziening van btw met het Unierecht en onjuiste toepassing van het recht op het onderhavige geval (jaren 2011-2014)

In de tweede plaats, aldus verzoekster, is de door de belastingdienst voorgestane uitlegging klaarblijkelijk onjuist en onrechtmatig gelet op het bepaalde in richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, en de beweerde toepassing op de feiten van artikel 26, lid 1, btw-wet en van artikel 10, lid 1, onder b), van de regels voor afstand van de btw-vrijstelling in het kader van onroerendgoedtransacties, zowel in de oorspronkelijke versie als in de versie van wet 66-B/2012 van 31 december 2012:

- Onverenigbaarheid van artikel 10, lid 1, onder b), van de regels voor afstand van de btw-vrijstelling in het kader van onroerendgoedtransacties met het Unierecht, meer in het bijzonder met het in artikel 184 van de btw-richtlijn neergelegde recht op aftrek van btw, met als gevolg schending van de beginselen van neutraliteit, van gelijke fiscale behandeling en van evenredigheid, in dit laatste geval mede gelet op richtlijn 2006/69/EG;
- onverenigbaarheid van de artikelen 2, lid 2, onder c), en 10, lid 1, onder b), van de regels voor afstand van de btw-vrijstelling in het kader van onroerendgoedtransacties met het Unierecht, meer bepaald met de btw-richtlijn, doordat als gevolg van de gecombineerde werking ervan een belastingplichtige geen afstand kan doen van de btw-vrijstelling bij het sluiten van nieuwe verhuurovereenkomsten na de btw in een keer te hebben herzien;
- onjuiste toepassing in het onderhavige geval van artikel 26, lid 1, btw-wet en artikel 10, lid 1, onder b), van de regels voor afstand van de btw-vrijstelling in het kader van onroerendgoedtransacties.

Verzoekster was niet verplicht, aftrek van btw te herzien – noch ingevolge artikel 26 btw-wet noch ingevolge artikel 10, lid 1, onder b), van de regels voor afstand van de btw-vrijstelling in het kader van onroerendgoedtransacties –, zodat de heffing van de belasting en de bijbehorende compenserende interesten en vertragingsrente klaarblijkelijk onrechtmatig zijn wegens schending van bovengenoemde rechtsvoorschriften.

VI. Standpunt van verweerder

De belastingdienst heeft betoogd dat de vordering op alle onderdelen ongegrond is. Aangaande het door verzoekster aangevoerde verval voor de belasting betreffende de onderdelen C tot en met H over het jaar 2011 is de belastingdienst van oordeel dat overeenkomstig het bepaalde in artikel 74, lid 1, van de algemene belastingwet en artikel 342 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering verzoekster het bewijs had moeten leveren dat de betrokken vorderingen verjaard waren en dat het feit dat in het verslag van de eindinspectie als data van beëindiging van de overeenkomsten voor de betrokken onderdelen 12 januari 2008 en 1 februari 2008 werden vermeld, niet betekent dat zonder meer moet worden aangenomen dat vaststaat dat de contractuele betrekkingen tussen verzoekster en de toenmalige huurders op die data zijn beëindigd. Volgens de belastingdienst moet het verzoek om onrechtmatigverklaring van de aanvullende heffingen van btw voor de onderdelen C tot en met H voor 2011 dan ook ongegrond worden verklaard.

Aangaande de herzieningsregeling is de belastingdienst in hoofdzaak van oordeel dat artikel 137, leden 2 en 3, van de btw-richtlijn bepaalt dat iedere lidstaat in zijn nationale wetgeving de regels vastlegt voor de uitoefening van het recht op afstand en hun daarbij een marge laat voor het opleggen van een grotere of mindere mate van restricties, afhankelijk van hetgeen noodzakelijk is en het fiscale en economische beleid van ieder land.

Voor het jaar 2011 had verzoekster, gelet op bovengenoemde wettelijke bepalingen en gezien het feit dat de betrokken lokalen niet werden verhuurd of beter gezegd niet feitelijk werden gebruikt voor belastbare handelingen, de belasting moeten herzien in het jaar 2011.

Voor de jaren 2012 en 2013 had verzoekster belasting moeten herzien in de tijdvakken 2012 en 2013.

Volgens verweerder is zijn standpunt niet in strijd met het beginsel van neutraliteit of met de rechtspraak van het Hof van Justitie. Juist in het arrest van 3 december 1998, Belgocodex (C-381/97, EU:C:1998:589), is het standpunt aanvaard dat in de nationale wetgeving ingevoerde wijzigingen op het gebied van de btw, ook indien die ertoe strekken dat het recht op afstand van vrijstelling voor de verhuur van onroerend goed wordt afgeschaft, niet indruisen tegen de beginselen van neutraliteit en evenredigheid.

Het Hof van Justitie heeft in dat verband verklaard dat het in de eerste plaats aan de lidstaten is, te beoordelen of al dan niet een keuzerecht moet worden ingevoerd, afhankelijk van de vraag wat in hun land op een gegeven moment wenselijk is.

De rekenkundige correcties voortvloeiend uit de inspecties voor de jaren 2011, 2012 en 2013 en voor de maanden januari, maart en april 2014 zijn niet onjuist, met als gevolg dat de bestreden btw-heffingen moeten worden gehandhaafd.

VI. Beoordeling

Aangaande de btw-heffingen voor 2011 voor de delen C tot en met H moet allereerst worden bepaald of de belasting al dan niet betrekking heeft op het verkeerde jaar en of het recht om ze te heffen is vervallen, overeenkomstig de nationale voorschriften en de regels van Unierecht op het gebied van verval en invorderbaarheid, meer in het bijzonder artikel 45, lid 4, van de algemene belastingwet en de artikelen 62 en 63 van richtlijn 2006/112.

Voor het geval niet het verval van het recht om de belasting te heffen wordt vastgesteld met betrekking tot de aanslag voor in 2011 niet betaalde belasting en de overige aanslagen (voor de periode 2012-2014), is vooral de uitlegging noodzakelijk van de regels voor afstand van de btw-vrijstelling voor onroerendgoedtransacties, goedgekeurd in bijlage bij Decreto-Lei 21/2007 van 29 januari 2007, gelet op het recht van de Europese Unie, meer bepaald:

- (a) of het in artikel 10, lid 1, onder b), van de regels voor afstand van de btw-vrijstelling neergelegde vereiste dat de btw die in aftrek is gebracht omdat het onroerend goed niet feitelijk werd gebruikt voor een tijdvak van meer dan twee jaar, in één keer moet worden herzien, verenigbaar is met de communautaire regels en beginselen, meer in het bijzonder de btw-richtlijn;
- (b) of de gezamenlijke bepalingen van artikel 2, lid 2, onder c), en 10, lid 1, onder b), van de regels voor afstand van de btw-vrijstelling verenigbaar is met het recht van Europese Unie, inzonderheid de bepalingen van de btw-richtlijn, doordat als gevolg van de gecombineerde werking ervan een belastingplichtige geen afstand kan doen van de btw-vrijstelling bij het sluiten van nieuwe verhuurovereenkomsten na de btw in een keer te hebben herzien;
- (c) de vraag welke uitlegging moet worden gegeven aan artikel 26, lid 1, van de algemene btw-wet en artikel 10, lid 1, onder b), van de regels voor afstand van de btw-vrijstelling, in hun eerdere versies, gelet op het bepaalde in de btw-richtlijn, meer in het bijzonder de vraag of die bepalingen aldus moeten worden uitgelegd dat zij niet van toepassing zijn zolang de eigenaar, ook al staat het onroerend leeg, voornemens is het te verhuren met toepassing van btw, waarbij hij kan aantonen dat hij al het nodige doet en heeft gedaan om het onroerend te verhuren, met afstand van de btw-vrijstelling.

VII. Prejudiciële vragen

- (1) Is het in omstandigheden waarin onroerend goed, ook al is het niet gebruikt voor een tijdvak van twee jaar of langer, zich op de markt bevindt, dat wil zeggen beschikbaar is op de markt voor verhuur of voor gebruik als „office center”, waarbij vaststaat dat de eigenaar het voornemen heeft het goed te verhuren met toepassing van btw en al het nodige doet om dat voornemen te verwezenlijken, verenigbaar met de artikelen 167, 168, 184, 185 en 187 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 wanneer die situatie wordt aangemerkt als „niet bedrijfsmatig wordt gebruikt” en/of „niet daadwerkelijk voor bedrijfsdoeleinden wordt gebruikt” in de zin van artikel 26, lid 1, van de btw-wet en artikel 10, lid 1, onder b), van de regels voor afstand van de btw-vrijstelling in het kader van onroerendgoedtransacties, goedgekeurd bij wetsbesluit 21/2007 van 29 januari 2007, in hun eerdere versies, met als gevolg dat de aanvankelijk gedane aftrek moet worden herzien voor zover een hoger bedrag in aftrek is gebracht dan waartoe de belastingplichtige gerechtigd is?
- (2) Bij een bevestigend antwoord, moeten de artikelen 137, 167, 168, 184, 185 en 187 van richtlijn 2006/112 aldus worden uitgelegd dat mag worden verlangd dat de belasting in één keer wordt herzien voor het volledige tijdvak dat nog niet is verstreken, zoals bepaald in artikel 10, lid 1, onder b) en c), van de regels voor afstand van de btw-vrijstelling, goedgekeurd bij wetsbesluit 21/2007 van 29 januari 2007, in hun eerdere versie, in gevallen waarin het onroerend goed niet is gebruikt voor een tijdvak van meer dan twee jaar, maar nog steeds op de markt is om te worden verhuurd (met de mogelijkheid van opzegging) en/of voor de verrichting van (belastbare) diensten, waarbij het de bedoeling is dat het goed in volgende jaren wordt gebruikt voor belastbare handelingen waarvoor recht op aftrek bestaat?
- (3) Moeten de artikelen 137, 167, 168 en 184 van richtlijn 2006/112 aldus worden uitgelegd dat daarmee verenigbaar zijn de gezamenlijke bepalingen van artikel 2, lid 2, onder c) en artikel 10, lid 1, onder b), van de regels voor afstand van de btw-vrijstelling bij onroerendgoedtransacties, goedgekeurd bij wetsdecreet 21/2007, op grond waarvan een belastingplichtige geen afstand kan doen van de btw-vrijstelling bij het sluiten van nieuwe verhuurovereenkomsten na de btw in één keer te hebben herzien en waardoor wordt afbreuk wordt gedaan aan de aansluitende aftrekregeling gedurende het herzieningstijdvak?